

ΤΟΜΟΣ 74

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια τῶν ὑπομνημάτων τοῦ κατὰ Ἰωάννην
Εὐαγγελίου).

Ἐκ τοῦ Ζ'. καὶ Η'. λόγου τεμάχια. — «Ἐξου-
σίαν ἔχω, φησὶ, θεῖναι τὴν ψυχὴν μου»· καὶ
τὰ ἐξῆς. 9—104.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Θ'. ΛΟΓῳ

«Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ
πέμψας με Πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν δέ-
δωκε, τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω»· καὶ τὰ
ἐξῆς. 105—212.

Κε φ α λ α ι ο ν μ ό ν ο ν.

«Ὅτι διὰ τὴν ταυτότητα τῆς φύσεως ὁ Υἱὸς μὲν
ἐν τῷ Πατρὶ ἐστίν, ὁ Πατὴρ δ' αὖ πάλιν ἐν
τῷ Υἱῷ ἐστίν. 213—280.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Ι'. ΛΟΓῳ

«Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς,
ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με»· καὶ τὰ ἐξῆς. 284.

Α'. «Ὅτι κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐστίν ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ καὶ Πατρός, ἵσος δὲ μᾶλλον καὶ ὁμοῖος
κατὰ φύσιν αὐτῷ. Προκειμένου ῥητοῦ· «Εἰ
ἠγαπάτέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι πορεύομαι
πρὸς τὸν Πατέρα, ὅτι ὁ Πατὴρ μου μεῖζων
μου ἐστίν». 308.

Β'. «Ὅτι τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ὁμοούσιός ἐστιν ὁ
Υἱός, καὶ οὐχ ἑτεροφυῆς, οὐδὲ ἑκφυλος, κατὰ
τινας τῶν διεστραμμένων. Προκειμένου ῥη-
τοῦ· «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ὑμεῖς
τὰ κλήματα, καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ γεωργός
ἐστίν». 332.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ ΙΑ'. ΛΟΓῳ

Α'. «Ὅτι φυσικῶς ἐκ Θεοῦ τε καὶ ἐν τῷ Υἱῷ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ
οὐσίᾳ αὐτοῦ. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ
τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 448.

Β'. «Ὅτι φυσικῶς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ
αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ, τοὔτεστι τὸ ἅ-
γιον, καθὼς καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ Πα-

τρός. 449.

Γ'. «Ὅτι τῆς θεοπρεποῦς δόξης οὐκ ἐπιδεᾷ θεο-
ρῆσαι τις ἂν τὸν Υἱόν, κἂν εὐρίσκηται λέ-
γων· «Πάτερ δοξασόν σου τὸν Υἱόν». 473.

Δ'. «Ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἀδικήσει τοῦ Υἱοῦ
τὴν δόξαν, τὸ εἰληφέναι τι λέγεσθαι παρὰ
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ἔχοντος εὐσεβῆ τοῦ
πράγματος λόγον. 480.

Ε'. «Ὅτι τοῦ εἶναι Θεός ἀληθινός ὁ Υἱός οὐκ
ἐξω κείσεται, κἂν μόνον καὶ ἀληθινόν ὀνο-
μάζει Θεὸν τὸν Πατέρα. 484.

ΣΤ'. «Ὅτι δόξης τῆς θεοπρεποῦς οὐ γυμνός ἦν ὁ
Υἱός, κἂν εὐρίσκηται λέγων πρὸς τὸν Πα-
τέρα· «Καὶ νῦν δοξασόν με τῇ δόξῃ ἣ εἶ-
χον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι». 488.

Ζ'. «Ὅτι τὸ λέγεσθαι τι δεδοσθαι τῷ Υἱῷ παρὰ
τοῦ Πατρός, οὐκ ἐξοικεῖτο τῆς θεοπρεποῦς
ἀξίας αὐτόν, ἀλλ' ὡς ὁμοούσιός τε καὶ ἐξ
αὐτοῦ διαφαίνεται, καὶ εἰ λέγεται τι λα-
βεῖν. 497.

Η'. «Ὅτι οὐκ ἐξω κείσεται τῆς Χριστοῦ βασι-
λείας, κἂν εἰ τι λέγοιτο τοῦ Πατρός· ἀμα
γὰρ αὐτῶν ἡ κατὰ πάντων ἀρχή. 503.

Θ'. «Ὅτι φυσικὸν ἐν τῷ Υἱῷ τὸ τῆς θεότητος
ἀξίωμα, κἂν εἰληφέναι λέγεται τοῦτο παρὰ
Πατρός, διὰ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ τῆς τα-
πεινώσεως σχῆμα. 512.

Ι'. «Ὅτι οὐκ ἐκ μετοχῆς τῆς πρὸς ἕτερον ἁγίας
ἐστίν ὁ Χριστός, οὐδὲ ξένος τῆς οὐσίας
αὐτοῦ ὁ διὰ Πνεύματος ἁγιασμός. 537.

ΙΑ'. «Ὅτι φυσικῶς ὁ Υἱός ἐν ἐστὶ πρὸς τὸν ἑαυ-
τοῦ Πατέρα Θεόν, καὶ αὐτὸς μὲν ἐν Πατρὶ,
ὁ Πατὴρ δὲ ἐν αὐτῷ, κατὰ γὰρ τὸν οὐσιώ-
δη τῆς ἐνότητος σύνδεσμόν τε καὶ τρόπον·
ὁμοίως δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν εἰς αὐτὸν
παραδεχάμενοι πίστιν, ἐν πρὸς τε ἀλλήλους
καὶ Θεὸν ἀναδεικνύμεθα, σωματικῶς τε καὶ
πνευματικῶς. 552.

ΙΒ'. «Ὅτι κατὰ φύσιν ἐν ἐστὶν ὁ Υἱός πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ Πατέρα Θεόν, κἂν ὡς ἐν χάριτος
μέρει δέξασθαι λέγη τὸ ἐν εἶναι πρὸς τὸν
Πατέρα. 561.